

en Række Kunstværker af Mad, der mere var til Glæde for Øjet end for Ganen: en ravgul Suppe med smaa rubinrøde og smaragdgrønne Boller, Postejer i Form af en fuldrigget middelalderlig Galej, fantastiske Taarnbygninger af Fiskerygge opmuret i Majonæs med Sirater af kogte Krebs og Citronskiver — ialt en halv Snes Retter, af hvilke i hvert Fald Damerne for det meste lod sig nøje med den Forsmag, som Synet gav.

Fru Bertha og Jytte sad med deres Gæst i et af Salens Hjørner. Da Chefen paa sin Runde kom der forbi og saae, at der mod Sædvane stod Champagne paa deres Bord, bukkede han anerkendende. Den værdige Herre, der selv var flere Gange Millionær, forudsatte høfligt, at alle hans Gæster ligeledes var det, men ønskede til Gengæld ogsaa, at de viste det i Gerning.

Imidlertid var der trods Champagnen stadig ikke blomstret nogen Feststemning op mellem de tre genforenede Venner. Torben var lige tung at underholde, og det pinte ham selv at mærke det. Fru Bertha var tilsidst ved at tabe Taalmodigheden. Hun kendte ham ikke igen. Hvad var det for en Bussemandsmine? Der lod virkelig til at være noget om, hvad Asmus Hagen havde sagt til en fælles Bekendt, at han var bleven en Særling og en Grillefænger.